

ת"פ 57975/01/22 - מדינת ישראל נגד ניסים ציאוש

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 57975-01-22 מדינת ישראל נ' ציאוש
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י ב"כ עו"ד מוריה ביינה

המאשימה

נגד

ניסים ציאוש ע"י ב"כ עוה"ד עידן גמליאלי ואביגיל יפה-מנס

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה שיוחסה לו באישום השני שבכתב האישום. לצד זאת, אני מרשיע אותו ביתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים. באישום הראשון יוחסו לו עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה של הפרעה לשוטב במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; ועבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת לפי סעיף 54 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
2. באישום השני יוחסו לנאשם עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק; עבירה של הפרעה לשוטב במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; עבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת לפי סעיף 54 לתקנות; ומספר עבירות של אי ציות לרמזור לפי 64(ה) לתקנות.
3. על פי הנטען בכתב האישום, סמוך לחודש ינואר 2022 פעלו חוקרי משטרת ישראל על מנת לאתר את הנאשם לצורך חקירה. בהמשך לכך, ביום 9.01.22 בסמוך לשעה 08:20 נסע הנאשם בכביש מספר 1 ממזרח למערב ברכב מסוג ב.מ.וו בצבע לבן. איתו ברכב נסעה אישה שזהותה אינה ידועה למאשימה. כאשר עבר הנאשם במנהרות הראל, הבחינו בו השוטרים תמר מלאכי (להלן: "תמר"), יבגני סטופנצקי (להלן: "יבגני"), סהר פלבני (להלן: "סהר"), ומאיר כהן (להלן: "מאיר"), אשר היו באותה העת בניידת משטרתית.

4. השוטרים בניידת החלו לנסוע אחרי הנאשם וכאשר הגיעו סמוך למחלף שער הגיא הפעילו אורות מהבהבים והחלו לכרוז לנאשם לעצור בצד הדרך. הנאשם לא שעה להוראות השוטרים והמשיך בנסיעה מהירה. תמר אשר נהגה ברכב, התקדמה והחלה לנסוע במקביל לרכב בו נהג הנאשם, תוך שהשוטרים המשיכו לכרוז לו ולהורות לו לעצור. אז, סימן הנאשם לשוטרים בניידת כי הוא עוצר ואף החל להאט את קצב נסיעתו. במקביל גם תמר החלה להאט על מנת לעצור בצד הדרך. לפתע, האיץ הנאשם את מהירות נסיעתו במטרה להימלט מהשוטרים. הוא נסע במהירות גבוהה מאד, תוך שהוא חוצה נתיבים בפראות ומזגזג ימינה ושמאלה בין כלי רכב שנסעו בדרך וכל זאת כדי להימלט מהשוטרים. כתוצאה מנהיגתו הפרועה נאלצו נהגים רבים לבלום בפתאומיות או לסטות באופן קיצוני מנתיב נסיעתם, על מנת שלא להיפגע מרכבו של הנאשם. המרדף אחרי הנאשם נמשך עד מחלף לטרון במשך כ-3 דקות, כאשר כל אותה העת המשיכה הניידת לדלוך אחריה עם אורות מהבהבים וכשהשוטרים כוּרְזִים לו לעצור. לאורך כל הנסיעה נהג הנאשם במהירות ובאופן מסוכן. נטען, כי מהירות נסיעתו עלתה בחלק מן הזמן על 200 קמ"ש (להלן: "האישום הראשון").

5. עוד נטען בכתב האישום, כי ביום 12.01.22 בסמוך לשעה 19:00 שהה הנאשם יחד עם אייל מזרחי (להלן: "אייל") בסמוך לביתו ברח' מרטין בובר 30 בראשון לציון. באותה העת הגיעו לאזור כוחות משטרה רבים כדי לאתר את הנאשם ואת אייל. בין השוטרים היו: דוד פרנקו (להלן: "פרנקו"), סמאלין אנדרגאצ'או (להלן: "סמי"), ואיילה אישמבל (להלן: "אישמבל").

6. סמי ואישמבל הגיעו לביתו של הנאשם, הבחינו בו ובאייל מחוץ לבית והחלו להתקדם לעברם. הנאשם ואייל הבחינו בשוטרים, נכנסו במהירות אל רכב מרצדס בצבע לבן השייך לנאשם, כאשר הנאשם נוהג ואייל יושב לידו, והנאשם החל בנסיעה מהירה במטרה לחמוק מהשוטרים. סמי ואישמבל, דיווחו על ההימלטות וכוחות המשטרה שהיו באזור החלו בניסיונות לאתר את הרכב הנמלט. סמי ואישמבל עלו לניידת בה נהג פרנקו והחלו בחיפושים אחר הנאשם.

7. כאשר הגיע הנאשם ליציאה מרחוב מרטין בובר לכיוון רחוב גדולי ישראל, חסמה את דרכו ניידת בה היו באותה העת, השוטרים תמר, שנהגה בניידת, יבגני ומאיר, אשר הגיעו למקום כחלק מכוחות המשטרה שפעלו לאתר את הנאשם ואת אייל. הניידת בה נהגה תמר הייתה ללא אורות מהבהבים, אך ביצעה חסימה של הנתיב על מנת לעצור את הנאשם ואת אייל. הנאשם הבחין בחסימה, עקף את הניידת והחל לנסוע בניגוד לכיוון התנועה לכיוון רחוב גדולי ישראל, במטרה לחמוק מהחסימה, כאשר הגיע לכיכר שברח' גדולי ישראל הצליח לחמוק מהניידת של תמר.

8. הנאשם המשיך בנהיגה מהירה ובעת שהגיע לרח' גדולי ישראל, הבחין בפרנקו אשר הפעיל אורות כחולים והחל לכרוז לנאשם לעצור. הנאשם לא שעה לכך, והמשיך בנסיעה מהירה מאוד ברחוב גדולי ישראל כאשר הניידת של פרנקו דולקת בעקבותיו. במהלך הנסיעה חצה הנאשם מספר צמתים ברמזורים אדומים, כאשר באחד הצמתים בהם עבר באדום עמדו כלי רכב ברמזור. משכך, עלה הנאשם על השוליים, עקף את כלי הרכב והמשיך בנסיעה ברמזור אדום. הנאשם המשיך בנסיעה ברחוב גדולי ישראל עד אשר פנה לשדרות חיים בר לב לאחר שעבר באור אדום ובמהירות מופרזת. כלי הרכב שנסעו מכיוון רחוב חיים בר לב נאלצו לבלום בלימת חרום על מנת להימנע מהתנגשות עם רכב הנאשם הנמלט.

9. הנאשם המשיך בנסיעה ברחוב חיים בר לב במהירות מופרזת, תוך שהוא גורם לכלי רכב לסטות מנתיב נסיעתם או לבלום. לאחר מכן פנה הנאשם ימינה לשדרות יצחק רבין והמשיך בנהיגה מהירה על מנת לחמוק מהניידת של פרנקו שדלקה אחריה. לאחר מכן פנה הנאשם ימינה לנתיבי איילון שם המשיך בנהיגה במהירות מופרזת העולה על 180 קמ"ש והצליח לחמוק מהניידת של פרנקו. האחרון דיווח על המרדף וכוחות המשטרה החלו לבצע חסימות באזור. לבסוף הגיע הנאשם לחסימה משטרתית שבוצעה ברחוב אלופי צה"ל שם נעצרו הנאשם ואייל, לאחר מרדף שארך כ-20 דקות

(להלן: "האישום השני").

10. בתשובתו לאישום, טען הנאשם כי הוא מאוים על ידי גורמים שונים, ובשל כך הוא עצור כיום באגף טעוני הגנה. לכן, טען, כאשר הוא רואה רכב שהוא אינו מכיר, בפרט כשמדובר ברכב מסוג סקודה המשמש בדרך כלל עבריינים, הוא חושש ונמלט.

11. באשר לאישום הראשון, הנאשם אישר כי אכן נהג ברכב והבחין ביושבי רכב שנסע לידו שסימנו לו לעצור, אך הוא לא ידע שמדובר בשוטרים. הרכב בו הם נסעו לא היה עם אורות מהבהבים והם לא כרזו לו לעצור. בשל כך הוא נסע מהמקום במהירות, אך לא במהירות המופרזת הנטענת.

12. באשר לאישום השני, הנאשם אישר כי שהה בביתו, אך לא הבחין כלל בשוטרים המגיעים לביתו. בשלב מסוים הוא נסע מהבית והבחין ברכב שחסם את נתיב נסיעתו אך לא היה זה רכב משטרה. הוא אישר כי נסע מהמקום במהירות. כן אישר, כי ייתכן ועבר ברמזור אדום אחד, כפי שגם ציין בחקירתו במשטרה, אך כפר בטענה כי הדבר אילץ משתמשים אחרים בכביש לבלום בלימת חירום. הוא גם הכחיש את הטענה כי נסע במהירות של 180 קמ"ש. בהמשך הנסיעה, כאשר עמד ברמזור אדום, עצרה לידו ניידת, שוטר שישב בה הורה לו לעצור, וכך עשה.

המסכת הראייתית

13. המאשימה הצטיידה עם עדויות כלל השוטרים שהשתתפו במרדפים אחר הנאשם בשני האישומים. מנגד העידו הנאשם ובנו.

בנוגע לאישום הראשון העידו השוטרים חזי משה (להלן: "חזי"), יבגני, סהר ותמר.

14. חזי סיפר, כי היה בניידת עם תמר, סהר ויבגני, והם נתבקשו לעצור את הרכב בו נהג הנאשם. הם זיהו את הרכב באזור מחלף שורש וכרזו לו לעצור. בשלב מסוים, הם אף נסעו במקביל אליו. הנאשם עשה להם תנועה ביד כי הוא מתכוון לעצור בצד, ואף האט את מהירות נסיעתו, והם עברו לנסוע מאחוריו. לפתע, הנאשם "חתך" ימינה ושמאלה, זיגג בנתיבים במהירות "מטורפת" ונעלם מעיניהם.

15. יבגני סיפר, כי הם נסעו אחרי הרכב של הנאשם, ובסמוך לשער הגיא הם כרזו לו לעצור, אך הנאשם לא נענה. לדבריו, הם הפעילו את האורות המהבהבים וה"צ'קלקות" ברכב. הוא סיפר, כי בשלב מסוים הם נסעו במקביל לרכב והוא הבחין בנאשם ובאישה שישבה לידו. הם סימנו לנאשם לעצור, והוא סימן להם בחזרה כי בכוונתו לעצור והוא אף החל להאט. הם עקפו אותו, אך אז הוא האיצ, עקף אותם משמאל ונמלט מהמקום. במהלך המרדף הנאשם עבר בין נתיבים, והוא הבחין בשני כלי רכב שבלמו בלימת פתע בעטיו. בתוך זמן קצר הם איבדו קשר עין עם רכב הנאשם, על אף שהם נסעו להערכתו לפחות במהירות של 110 קמ"ש.

16. סהר סיפר, כי לאחר שהנאשם לא הגיב לכריזות שלהם הוא אמר לתמר לנסוע במקביל לנאשם, ולאחר שהוא זיהה את הנאשם כמי שנהג ברכב, הוא כרז וסימן לו לעצור בצד. הנאשם סימן לו בידו כי הוא עוצר והחל להאט. הם החלו לנסוע מאחוריו והאטו גם הם, אך לאחר מספר שניות הוא האיצ ונעלם. הוא הורה לתמר לנסוע מהר אחריו והפעיל את מערכת הכריזה. הוא הבחין בנאשם "חותך רכבים" ומספר כלי רכב נאלצו לבלום לגמרי. בנסיבות אלו ונוכח הסיכון לכלי הרכב שנסעו בכביש, הוא הורה לתמר להפסיק את המרדף אחר הנאשם. בחקירתו הנגדית הוא הבהיר, כי

הנאשם "חתך כלי רכב" והוא ראה כלי רכב שנאלצו לפנות את נתיב הנסיעה וכלי רכב אחרים בולמים באופן מיידי. הוא אף הבחין במערכת הא"י.ב.אס. שלהם שהופעלה, שכן כלי הרכב ממשיך רעדו. בהמשך, עוד בטרם הגיעו ללטרון, אבד קשר העין שלהם עם כלי הרכב הנאשם.

17. תמר סיפרה, כי לאחר שנסעו במקביל לרכב של הנאשם וזיהו אותו הם כרוזו לו לעצור והיא הדליקה "פליקרים". היא שוב נסעה משמאלו במקביל לו וסימנה לו לעצור. הוא סימן להם שבכוונתו לעצור, האט, אך בחלוף מספר רגעים החל בנסיעה מהירה ופרועה בכביש. הם נסעו אחריו מספר רגעים בנסיעה מהירה, בחלקה אף במהירות של למעלה מ-190 קמ"ש, תוך שהם ממשיכים לכרוז לו לעצור, אך הוא המשיך בנסיעה מהירה ופרועה, זגזג בין כלי רכב וסיכן את נוסעיהם. היא הבחינה באורות הבלמים של כלי הרכב ובסטיות שלהם מנתיב נסיעתם. בחקירתה הנגדית היא נדרשה לכך שבדו"ח הפעולה רשמה שבמסגרת הפעילות הם עברו ברמזורים אדומים, על אף שבכביש בו הם נסעו אחרי הנאשם כלל אין רמזורים. היא הסבירה, כי האמור בדו"ח מתייחס לנסיעה בכל הפעילות, והדברים יכולים להתייחס גם לחלק הנסיעה שלהם בתוך ירושלים על מנת לחבור אל המקום בו הם המתינו לנאשם.

בנוגע לאישום השני העידו השוטרים מאיר, יבגני, תמר, אישמבל, סמי והקצין פרנקו.

18. מאיר סיפר, כי נסע עם תמר ויבגני לעצור את הנאשם בראשון לציון. כשהם החלו להיכנס לרח' מרטין בובר מכיוון רח' גדולי ישראל, הרכב של הנאשם, שהיה בצבע שחור, יצא במהירות מרח' מרטין בובר. הם חסמו אותו בנתיב הנסיעה שלו כשנעמדו לפניו, אך הוא עקף אותם דרך הנתיב הנגדי, פנה שמאלה לרח' גדולי ישראל וברח במהירות. עד שהם הספיקו לעשות פניית פרסה הוא נעלם מעיניהם. בחקירתו הנגדית, אישר מאיר כי לא הבחין בנאשם נוסע בצורה פרועה על רח' גדולי ישראל, מאחר והוא נעלם מעיניו מיד לאחר שהם החלו לדלוך בעקבותיו, על רח' גדולי ישראל מזרחה. כשנשאל כיצד הנאשם יכול היה לזהות את רכבם כרכב משטרתי הוא השיב כי הנאשם מכיר את רכב הביטחון וכבר ברח מפניו פעם אחת בעבר, באירוע שבאישום הראשון. לצד זאת הוא אישר כי אזרח מהשורה לא היה אמור לזהות את רכבם באותו אירוע כרכב משטרתי, שכן הם לא הספיקו לכרוז או להדליק אורות מהבהבים בטרם הנאשם עקף אותם ונמלט מהמקום.

19. יבגני סיפר, כי בשעה שהם הגיעו לרחוב בו נאמר להם שהנאשם נמצא, הם קיבלו דיווח שהוא עלה לרכב והחל בנסיעה. הם הגיעו למקום בדיוק כשהנאשם יצא מרח' מרטין בובר, ונעמדו מולו. הם הדליקו אורות, אך הנאשם פנה בחדות שמאלה לרח' גדולי ישראל נסע עליו בניגוד לכיוון התנועה, ואף נכנס לכרך שבצומת הרחובות גדולי ישראל ותור הזהב בניגוד לכיוון הנסיעה. בשלב זה הוא איבד עמו קשר עין.

20. תמר סיפרה, כי נתבקשה להגיע לרח' מרטין בובר שם שהה הנאשם. כשהגיעה למקום, נמסר לה על ידי הקצין פרנקו, שהנאשם נסע ברכב לבן מדגם מרצדס, שהספרות האחרונות במספר הרישוי הן תשע מאות ואחד. היא נתבקשה לחסום את היציאה מרח' מרטין בובר. היא התקדמה לכיוון רח' מרטין בובר, וכשהגיעה לאחת משתי יציאותיו, שלאחר מכן הוברר שזו המערבית יותר, היא ראתה את הרכב יוצא. היא הסיטה את רכבה כדי לחסום אותו וזיהתה שזה הרכב המדובר. הנאשם עקף אותה, פנה שמאלה אל הרחוב הראשי, רח' גדולי ישראל, ונסע במהירות שאינה תואמת את האזור. היא עשתה פרסה כדי לרדוף אחריו אך הוא כבר נעלם מעיניה. היא הבהירה כי הנאשם הפתיע אותם. ולכן היא לא הספיקה להדליק את ה"פליקרים" ולמעשה הנאשם לא יכול היה לזהות את רכבם כרכב משטרה.

21. אישמבל סיפר בעדותו כי הגיע רגלית לכיוון ביתו של הנאשם ברח' מרטין בובר 30 יחד עם השוטר סמי, לאחר שהקצין פרנקו הוריד אותם בקרבת מקום. כשהתקרבו לבית הבחינו בנאשם ובאדם נוסף שעומד לידו על הכביש ליד

הבית, ואדם נוסף שעמד מעבר לגדר הבית העביר להם דבר מה. בשלב זה, כך סיפר, הנאשם וחברו כנראה הבחינו בהם והבינו שהם בלשים, נכנסו לרכב לבן מדגם מרצדס שעמד שם כשהוא מונע ונסעו מהמקום. האדם הנוסף שעמד מעבר לגדר, נכנס לרכב שחור מדגם סקודה שעמד שם, וגם הוא היה מונע, ונסע אחריהם. הם דיווחו על כך לפרנקו, התקדמו לכיוונו והוא אסף אותם, והם החלו במרדף אחרי רכב המרצדס הלבן. ביציאה מרח' מרטין בובר הם נתקלו בצוות של תמר שאמר להם שהנאשם המשיך בנסיעה, הם עקפו את הרכב של תמר והמשיכו במרדף. תוך כדי נסיעה אחר הנאשם הם כרזו לו לעצור, הפעילו סירנה ו"צ'קלקה", אך הנאשם נמלט. ברמזור בסוף רח' גדולי ישראל, פינת רח' חיים בר לב, הנאשם עלה עם הרכב על המדרכה כדי לעבור את כלי הרכב שהמתינו ברמזור אדום וחצה את הצומת. הוא המשיך בנסיעה לכיוון נתיבי איילון, תוך כדי שהוא מזגזג בין הנתיבים במהירות הכי גבוהה שניתן, עד שבשלב מסוים הם איבדו קשר עין אתו. כשנדרש למהירות הנסיעה של הנאשם, ציין כי הוא נסע במהירות שאינה תואמת את תנאי המקום, וציין כי בתחילה מדובר היה במהירות שמעל 60 קמ"ש. בהמשך, כך סיפר, הם נסעו במהירות המקסימלית והנאשם נסע מהר יותר מהם. בהמשך כשנתבקש להעריך מדויק יותר את מהירות הנסיעה ציין כי המהירות לא הייתה גבוהה מ-100 קמ"ש, וכשנדרש לאפשרות כי היא הגיעה ל-150 קמ"ש, הוא אמר כי מדובר בהגזמה. בהמשך הוסיף, כי הנאשם חצה שלושה-ארבעה רמזורים באור אדום במהלך מנוסתו.

22. סמי סיפר גם הוא, כיצד הגיע לכיוון ביתו של הנאשם ברח' מרטין בובר יחד עם השוטר אישמבל, והם הבחינו בנאשם ובאדם נוסף שזיהו אותם וברחו ברכב לבן מדגם מרצדס. אחריהם נמלט רכב נוסף בצבע שחור מסוג סקודה. הם חברו לקצין פרנקו, בתוך כ-30 שניות, והחלו במרדף אחר הנאשם. הם נסעו במהירות של 190 קמ"ש, ובמהירות דומה גם חצו צמתים מרומזרים, ופעמיים כמעט התהפכו, והנאשם נסע מהר יותר, כשהוא מקדים אותם בכחמישים-שבעים מטרים. גם הוא ציין, כי הם הפעילו סירנה ו"צ'קלקה" במהלך המרדף. לדבריו, במהלך המנוסה, הנאשם זגזג מנתיב לנתיב וכלי רכב שנסעו בכביש נאלצו לזוז הצידה, והנאשם אף חצה שלושה רמזורים באור אדום.

23. הקצין פרנקו סיפר כי הגיע לראשון לציון, שם אסף את סמי ואישמבל. הוא חנה בקרבת מקום לביתו של הנאשם, וסמי ואישמבל התקרבו לבית רגלית. בהמשך הם דיווחו לו כי הם רואים את הרכב של הנאשם ומספר חשודים לידו. הוא הורה להם לעצור את הנאשם, אך בטרם הספיקו לעשות זאת הנאשם ואדם נוסף שהיה עמו עלו לרכב ונסעו. ניידת נוספת שעשתה חסימה ביציאה מהרחוב לא הצליחה לעצור את הרכב של הנאשם. הוא אסף את סמי ואישמבל והמשיך לצומת הקרובה, צומת הרחובות מרטין בובר וגדולי ישראל. בשלב זה הוא הבחין ברכב של הנאשם, רכב בצבע לבן שספרותיו האחרונות היו 901, חולף על פניו על גדולי ישראל משמאל לימין (היינו, ממזרח למערב). הוא החל לנסוע במרדף אחריו, כשהוא הדליק אורות כחולים, הניח "צ'קלקה" על גג הניידת וכרז לנאשם לעצור. ואולם הנאשם לא עצר ונסע מהמקום במהירות שלא תאמה את תנאי הדרך. לצד זאת, הוא ציין כי לא הייתה תנועה רבה באותה עת על רחוב גדולי ישראל. כשהנאשם הגיע לרמזור בסוף רחוב גדולי ישראל, הוא פנה בצומת ברמזור אדום מלא. הוא דלק בעקבותיו גם כן ברמזור אדום, ונסע אחריו עד לירידה לנתיבי איילון, שם הוא איבד אותו. הוא ציין כי עד הרמזור הוא הגיע למהירות של כ-120 קמ"ש, ולאחר מכן בנתיבי איילון הוא הגיע ל-160-170 קמ"ש.

אל מול עדויות אלו של השוטרים, העיד הנאשם.

24. באשר לאירוע שבאישום הראשון סיפר הנאשם כי הוא נסע מוקדם בבוקר עם חברו אייל להחזיר את חברתו לירושלים. הוא נהג ברכב בדרך חזרה מירושלים לראשון לציון. מעט לפני תחנת דלק שבשער הגיא, הוא נסע בנתיב האמצעי, ורכב שנסע משמאלו סימן לו לעמוד בצד. הוא חשב שאולי מדובר בשוטר, ועל כן עבר את תחנת הדלק, הדליק ארבעה וינקרים, וירד לשול. אז, הבחין כי אין מדובר בניידת והוא לא זיהה שלא אחד מיושבי הרכב שסימן לו

לעצור. על כן הוא חצה את הנתיבים עד הנתיב השמאלי ביותר והמשיך בנסיעה במהירות של כ-130-140 קמ"ש. המהירות נבעה מהלחץ שאחז בו לאחר שלא הכיר את האנשים שסימנו לו לעצור. לצד זאת הוא הדגיש כי חרף המהירות הוא נהג באופן זהיר ולא סיכן את המשתמשים בדרכו.

25. באשר לאירוע שבאישום השני, סיפר הנאשם כי רכבו חנה מחוץ לביתו ברח' מרטין בובר, והוא עמד לידו עם חברו אייל. הם שוחחו עם מי שמשכיר לו את הדירה בו הוא גר. בסביבות השעה 18:30 הוא עלה לרכב ונסע לכיוון חולון לטיפול שיניים שהיה לו שם. כהגיע ליציאה מרחוב מרטין בובר, רכב שהגיע מולו חסם אותו. הוא לא זיהה את הרכב כרכב משטרה, ועל כן הוא ברח ממנו, עקף אותו ופנה ימינה לרחוב גדולי ישראל לעבר נתיבי איילון. בשלב זה הוא לא הבחין ברכב שנוסע אחריו. לדבריו, הוא מסופק אם בסוף רחוב גדולי ישראל הוא חצה את הצומת ברמזור אדום, וכשהופנה לכך שבמשטרה אמר שעבר ברמזור אדום, השיב כי למעשה הוא אינו זוכר לומר אם עבר ברמזור אדום. הוא הבהיר כי הוא נמלט על נפשו לאחר שלא זיהה את הרכב שניסה לחסום את דרכו. הוא ציין, כי הוא עצור בבית מעצר לטעונו הגנה, בשל סכסוכים רבים שיש לו עם עבריינים רבים מארגוני פשיעה שונים. בסופו של דבר כשהגיע לחולון, נעצר ברמזור אדום, ושוטר במדים שנהג באופנוע של משטרת התנועה עצר לימין רכבו וסימן לו לעצור. או אז, הוא עצר במקום.

26. העיד גם בנו של הנאשם אשר סיפר כי פעם אחת נסע בכביש הראשי ליד ביתו, ולפתע מישהו נצמד אליו. הוא פנה ימין ואותו אדם פנה אחריו. הוא נאלץ להגביר מהירות ולברוח. בהמשך, הוא נאלץ לעזוב את הבית בשל הפחד. הוא סיפר גם על אירוע נוסף, בו נסע ברכב של אבא שלו, ומישהו עצר לידו ובחן האם אביו נוהג ברכב. בהמשך אותו ערב, הרכב נשרף.

27. בחקירתו הנגדית נשאל הבן על אירוע בו הגיע שוטר לבית סבתו והוא פתח לו את הדלת וטען בפניו כי הוא אינו בקשר עם אביו כבר שש שנים. הוא אישר כי הוא שיקר לשוטר, מאחר וביקש להגן על אביו.

דין והכרעה

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

28. ראשית יצוין, כי השתכנעתי מעבר לספק סביר מהראיות שהוצגו בפני כי הנאשם ידע גם ידע, בשני האישומים, כי מי שמסמן וכורז לו לעצור הם שוטרים. עדויות השוטרים כולם בכל הנוגע לאישום הראשון, חזי, סהר ותמר, היו ברורים ועקביים ולא מצאתי טעם כלשהו שלא ליתן בהן אמון. הם תארו את הנסיעה אחר הנאשם מכיוון מחלף הראל, את הכריזה לעברו לעצור ליד שער הגיא, את הסימון של הנאשם כי הוא עוצר והאטת רכבו, ואת ההאצה הפתאומית והבריחה. תמר העידה כי הדליקה את ה"פליקרים". עדויות אלו הותירו רושם מהימן. זאת, גם אם לא כל אחד מהם זכר את מכלול האמצעים בהם הם סימנו לנאשם לעצור. אכן, תמר ציינה בדו"ח הפעולה מעבר ברמזורים אדומים, כאשר ברור כי בקטע הדרך בו דלקו השוטרים אחר הנאשם אין רמזורים, ואולם ההסבר שנתנה לפיו מדובר היה על מעבר ברמזורים בכל מהלך הפעילות, אף בשלב שטרם הבחנתם בנאשם, מקובל והגיוני. היא לא טענה כי הנאשם עצמו עבר ברמזורים אדומים.

29. אכן, עדותו של יבגני הייתה שונה בפרט מרכזי, שכן לפי עדותו לאחר שהנאשם האט וכמעט עצר בשול הדרך הם עקפו אותו ועצרו בשול הדרך לפניו, הוא גם העיד בביטחון כי הבחין באשה לצדו של הנאשם, דבר שלא היה. גם

בעדותו אודות האישום השני, נדמה כי הוא הפריז בטענתו כי הבחין בנאשם נכנס לכיכר ברח' גדולי ישראל בניגוד לכיוון התנועה, כאשר מעדויות אחרות עלה כי השוטרים איבדו קשר עין עם הנאשם מיד בתחילת הנסיעה אחריו. ברם, גם ללא עדותו, די בעדויות השוטרים האחרים, כדי לקבוע כי הנאשם ידע גם ידע כי שוטרים הם אלו שהורו לו לעצור והוא החליט להטעות אותם ולברוח מהם. הנאשם עצמו אישר את עדויות השוטרים כי הם סימנו לו לעצור, והוא סימן להם בחזרה שהוא עוצר בצד ואף האט למטרה זו כביכול, הגם שבתשובתו לאישום לא ציין פרט זה.

30. אל מול עדויות אלו, עמדה עדותו של הנאשם, אשר עדותו בכל הנוגע לזיהוי כלי הרכב של השוטרים ככאלו, הן באישום הראשון והן באישום השני, כאילו לא ידע כלל שמדובר בשוטרים, הותירה רושם בלתי מהימן.

31. הנה כי כן, בחקירתו במשטרה, בהתייחס לאירוע מושא האישום הראשון, הוא שלל את הטענה שמישהו סימן לו לעצור וממילא לא טען לבריחה והכחיש נסיעה מהירה (הודעה מיום 19.01.22, שורה 139 ואילך - ת/6). לעומת זאת, בבית המשפט טען כי האט (דבר שכלל לא העלה בתשובתו לאישום) מאחר וחשב כי מדובר בשוטרים, ורק לאחר מכן הבחין כי הוא אינו מזהה את נוסעי הרכב כשוטרים ולכן נמלט. ואולם, גרסה מעין זו אינה מתיישבת עם גרסתו כי בכל פעם שרכב מסמן לו לעצור הוא נמלט ממנו בשל חששו מפני אלו המבקשים לבוא עמו חשבון.

32. כך גם לגבי האישום השני. אכן, בכל הנוגע לניידת בה נהגה תמר, מקובלת עלי עדותו של הנאשם כי לא יכול היה להבחין שמדובר בניידת משטרה, שכן גם תמר תמכה בכך. ואולם, עדותו של הקצין פרנקו כי מהרגע בו הוא הבחין בנאשם, הם כרזו לו לעצור והדליקו אורות כחולים ו"צ'קלקה", הותירה רושם מהימן, ומכאן כי גם באירוע שבאישום השני הנאשם ידע כי מדובר בשוטרים והוא ביקש להימלט מהם.

33. לעומת זאת, עמדה עדותו הבלתי מהימנה של הנאשם אשר בחקירתו במשטרה, טען תחילה כי לא ברח מאיש ולא נהג במהירות מופרזת. מאידך, כשנשאל מדוע ברח מהשוטרים השיב כי לא ידע כי מדובר בשוטרים ולכן ברח, כפי שהוא נוהג בכל פעם שהוא נתקל ברכב שאינו מזהה על ידו בשל סכסוכיו "עם חצי מדינה" (הודעה מיום 12.01.22, שורה 120 ואילך - ת/5).

34. גם העולה מדו"ח הפעולה של השוטר רועי מורר (ת/9 - דו"ח שהוגש בהסכמה ולא נתבקש לחקור את השוטר מורר, ואין אפוא מקום להטיל ספק בגרסתו), אשר סיפר כי לאחר שנתקבל דיווח אודות בריחתו של הנאשם, הוא הבחין בו עומד ברמזור, וכאשר הנאשם הבחין בו הוא החל בבריחה והוא נעצר רק אחר שביצוע חסימה, מחזק את המסקנה כי הנאשם ידע כי המשטרה בעקבותיו וברח מהם.

35. ניתן אפוא לקבוע בבירור, כי למצער אחרי שנתקל בניידת של השוטר פרנקו, הנאשם ידע גם ידע כי השוטרים הם אלו שמנסים לעצור אותו ודורשים ממנו לעצור. ולמרות זאת, גם באירוע זה, כמו באישום הראשון, הוא בחר להימלט מפניהם בנסיעה מהירה, ומשכך יש להרשיעו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

סיכום חיי אנשים בנתיב תחבורה

36. מעתה יש לדון בשאלה האם במהלך בריחתו הוא נסע באופן כזה העולה כדי העבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה.

37. הוראת החיקוק המיוחסת לנאשם, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, כוללת כל פעולה הנעשית על נתיב

התחבורה, אשר יש בה כדי לסכן את המשתמשים בו. לצורך הרשעה בעבירה זו, די בשאיפה של העושה כי תתממש פגיעה בנוסע בנתיב תחבורה ואין צורך בכך שנגרמה פגיעה בפועל. לפי כלל הצפיות, ניתן להרשיע נאשם בעבירה זו גם אם הוכח כי הנאשם לא פעל מתוך רצון שהמעשה יוביל לתוצאה מזיקה, אך הוא צפה את התרחשותה של אותה תוצאה ולא נמנע מהמעשה. "אין כל הצדקה להגן על נהגים הנוהגים באופן מסוכן הפועלים ברמה של צפיות בדרגה קרובה לוודאי כי חייהם של חפים מפשע יסוכנו בכביש. אין לאדם חירות לנ ג דרך כאוות נפשו תוך סיכון חייהם של אחרים במודע" (ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל (29.06.05)).

38. הגם שככלל, אין די עבירה על חוקי התעבורה, מהירות מופרזת, עקיפות אסורות, מעבר באור אדום וכיוצא באלו, הנעשים בנסיעה רגילה, בשל הרצון להגיע מהר ליעד, כדי להקים עבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה. ואולם, במקרה זה, מדובר היה בנסיעה שהייתה חלק מבריחה מפני נידת משטרה, בה הנהג הנמלט, הנאשם, היה עסוק, בעיקר, בהימלטות, והסיכון הנשקף ממעשיו קיבל חשיבות משנית במערכת שיקוליו. מהעדויות גם עלה, כי נהיגתו העמידה בסיכון ממשי את המשתמשים בדרך.

39. כאמור, באירוע הראשון, הנאשם ידע שהמשטרה כרזה לו לעצור וכי היא דולקת בעקבותיו. הוא ביצע תרגיל, לפיו הוא האט על מנת שהשוטרים יחשבו כי הוא הולך לעצור ויאטו גם הם, ואז האיץ במהירות רבה, תוך שהוא מנצל את הפתעת השוטרים שעד שהם יאיצו הוא כבר יהא רחוק מהם, כפי שאכן היה. הוא ידע שהשוטרים מבקשים לעצור ודולקים אחריו והוא ברח במהירות גבוהה, תוך כדי שהוא עבר במהירות רבה בין נתיבים ובין כלי רכב, ביצע עקיפות מסוכנות ואילץ כלי רכב לסטות ממסלולם או להאט עד כדי בלימה. עדויות השוטרים גם בעניין זה מהימנות אלי. כולם העידו בדומה כי הנאשם "זגזג" בין נתיבים, במהירות מופרזת ופרועה, הרבה מעל המותר, אשר העמידה בסיכון ממשי את הנהגים ועוברי הדרך. חלקם אף הבחינו בכלי רכב, אם אחד ואם יותר, שבלמו בפתאומיות, וביקשו למלט עצמם מנתיב נסיעתו של הנאשם. לפי עדויות כלל השוטרים, בשל מהירותו הגבוהה, כלל לא היה מרדף של ממש, שכן בשל מהירות המופרזת והמסוכנת של הנאשם, בתוך שניות ספורות הם איבדו קשר עין עם רכבו שנס מפניהם, על אף שהם דלקו בעקבותיו במהירות גבוהה (עדויות של חזי בעמ' 16 לפרוטוקול, שורה 17; עדותו של יבגני בעמ' 45, שורה 27; ועדותו של סהר בעמ' 111 לפרוטוקול, שורה 11). פשיטא, כי העובדה שהם לא ידעו לומר מה היה צבע כלי הרכב שבלמו אינה פוגעת במאומה במהימנות עדותם. עדותו של הנאשם עצמו חיזקה את עדויות השוטרים, שעה שהוא העיד כי האיץ במהירות של כ-130-140 קמ"ש וחצה משול הדרך עד הנתיב השמאלי ונמלט.

40. אשר על כן, בכל הנוגע לאישום הראשון הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, במנוסתו מפני השוטרים שהורו לו לעצור, אחרי שביצע תרגיל לפיו הוא סימן להם שבכוונתו לעצור, האט והאיץ במנוסה. הוכח גם, כי הנאשם ביצע עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בשל נסיעתו המסוכנת במהירות מופרזת ובפראות תוך העמדת כלי הרכב שנסעו בדרך באותה עת ונוסעיהם, בסיכון ממשי. כמו כן הוכח, ולו על פי הודאתו, כי הוא נהג במהירות העולה על המהירות המרבית המותרת. פשיטא, כי טענתו החלופית לפיה הוא נסע מהר בשל בכך כי ברח מחשש שמי מאויביו הרבים בעקבותיו, אינה יכולה להועיל לו. לא זו בלבד שלא ניתן לקבל הצדקה מעין זו, אלא שכאמור, הוכח שהוא ידע כי מדובר בשוטרים.

41. באשר לאישום השני. בעניין זה נטענו מספר טענות הנוגעות לנסיעתו של הנאשם. נטען, כי הוא נסע בניגוד לכיוון התנועה ברח' מרטין בובר. ואולם טענה זו התבררה כלא נכונה. לכל היותר הוא יצא לעקיפה בנתיב הנגדי לאחר שהניידת של תמר (שכאמור, אין ראייה שהוא ידע כי מדובר בשוטרים) חסמה את נתיב נסיעתו. נטען, על ידי יבגני, כי הוא נסע על רח' גדולי ישראל בניגוד לכיוון התנועה ואף נכנס לכיכר בצומת הרחובות גדולי ישראל ותור הזהב בניגוד

לכיוון התנועה. ברם, לא ניתן לסמוך ממצאים של ממש, על עדותו זו של יבגני, בוודאי לא ברף הנדרש בהליך פלילי, בפרט בשים לב לעדותה של תמר ולעדויות של מאיר, כי מיד עם יציאתם מהחסימה שביצעו ביציאה מרח' מרטין בובר לכיוון רח' גדולי ישראל למרדף אחר הנאשם, הוא כבר לא היה בטווח ראייתם. יבגני גם היה נחרץ בכך שתמר הדליקה פליקרים וכי הוא ראה אותה מדליקה אותם, זאת למרות שישב מאחור, ועדים אחרים, כולל תמר עצמה, העידו כי לא הודלקו פליקרים באירוע זה.

42. לצד זאת, עדותו של הקצין פרנקו כי הנאשם נסע מהר על רחוב גדולי ישראל לכיוון מערב ופנה שמאלה לרח' חיים בר לב, כשהוא חוצה את הצומת באור אדום, כל זאת חרף העובדה כי הוא כרז לו לעצור, וחרף העובדה כי הוא הבין שמדובר ברכב משטרה, מהימנה עלי.

43. אכן, חלק מהשוטרים העידו באופן מפורש כי הנאשם יצא מרח' מרטין בובר שמאלה (לכיוון מזרח). כך העידו תמר, יבגני ומאיר. מנגד, חלק מהשוטרים העידו בדיוק להיפך, כי הנאשם יצא מרח' מרטין בובר ימינה (לכיוון מערב). לצד זאת, השוטר פרנקו העיד כי הבחין בנאשם שהוא נוסע על גדולי ישראל ממזרח למערב. אכן, קשה לקבוע מסמרות ביישוב מכלול עדויות אלו, על אף שיתכן בהחלט כי הנאשם פנה שמאלה ביציאתו מרח' מרטין בובר ולאחר מכן ביצע פניית פרסה, אם בכיכר שבפינת הרחובות, ואם במקום אחר על גבי רח' גדולי ישראל, והמשיך בנסיעה על רח' גדולי ישראל מערבה. ייתכן גם כי מי השוטרים טעה בעדותו. אך לכל אלו אין רלוונטיות. עדותו של השוטר פרנקו, שהותירה רושם מהימן, אחר שהוא היה מדויק בעדותו, ולא ביקש להפריז בה בדבר, עולה בקנה אחד בכל הנוגע למסלול נסיעתו של הנאשם עם עדות הנאשם עצמו, לפיה הוא נסע על רח' גדולי ישראל מערבה, פנה שמאלה ברמזור לרח' חיים בר לב, המשיך עד לירידה לנתיבי איילון וירד אליהם. פרנקו העיד כי הוא עבר את הצומת בסוף רח' גדולי ישראל ברמזור אדום כשהוא רודף אחר הנאשם שעבר גם הוא את הצומת באור אדום, דבר שהנאשם עצמו אישר במפורש בחקירתו במשטרה (הודעה מיום 19.01.22, שורה 166 (ת/6)) ובשפה רפה יותר בבית המשפט (עמ' 157 לפרוטוקול, שורה 30, בעמ' 158, שורה 13 ובעמ' 159, שורה 2). בדיקת המצלמות המפורטות בדו"ח ביקור בזירה, מחזקת מסקנה זו, שכן עולה כי שני כלי הרכב חלפו בצומת זה אחר זה. כאמור, השתכנעתי כי הנאשם ידע גם ידע כי הקצין פרנקו נסע בעקבותיו וכרז לו לעצור, והוא נמלט מפניו. בשל כך, חצה באור אדום. הוא עצמו השיב כי ברח, כדרכו, מאנשים בלתי מוכרים שרודפים אחריו, ומכאן חיזוק למסקנה בדבר נסיעתו המהירה, הגם שאת הטענה כי לא ידע שמדובר במשטרה איני מקבל כאמור. ומה גם, שהקצין פרנקו חצה את הצומת באור אדום ברודפו אחרי הנאשם, והדעת נותנת כי הוא עשה זאת תוך הפעלת הסירנה, כפי שהוא העיד, והנאשם בוודאי שם לב לכך.

44. עם זאת, דווקא בשל עדותו המדויקת של הקצין פרנקו, לא ניתן לקבל את עדויות השוטרים סמי ואישמבל בדבר נהיגתו של הנאשם מפנייתו לרח' חיים בר לב ועד הירידה לנתיבי איילון. לא זו בלבד שמדובר בעדות בלתי הגיונית בעליל, לפיה הנאשם דהר בשטח בנוי, בכלל זה פנה בצמתים מרומזרים במהירות של 200 קמ"ש, אלא שהקצין פרנקו לא ציין בעדותו דבר אודות נסיעת הנאשם על רח' חיים בר לב ולאחר מכן על שד' יצחק רבין. הוא לא ציין מעבר נוסף ברמזורים אדומים, הוא בוודאי לא ציין נסיעה על שולי הדרך, ואף שלל את האפשרות כי הוא עצמו נסע במהירות של 190 קמ"ש, ושהנאשם נסע במהירות גבוהה עוד יותר. די נהיר, כי יבגני הפריז מאוד בעדותו. למעשה, מבדיקת המצלמות המפורטות בדו"ח ביקור בזירה עולה כי המרחק בין הרכב בו נהג הנאשם לבין הניידת בה נהג פרנקו שדלקה בעקבותיו, היה פער של שש שניות, ובמהירות הנסיעה הנתענת, גם על ידי פרנקו, סביר מאוד כי הם התקשו להבחין ברכב הנאשם לאחר הפנייה שמאלה ברמזור והנסיעה על גבי רח' חיים בר לב ושד' יצחק רבין.

45. ואולם, מעבר לקביעה כי הנאשם נהג מהר ומעל המותר וחצה צומת באור אדום, לא ניתן לקבוע כי מתקיימות

הנסיבות המצדיקות הרשעה בעבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, עבירה, שכאמור, אינה מיוחסת לכל אדם שעובר עבירת תנועה חמורה ככל שתהא. כאמור, פרנקו נכנס לצומת שש שניות לאחר רכב הנאשם, וההנחה היא כי מהמרחק שלו לאחר רכב הנאשם הוא לא יכול היה לראות כיצד כניסת הנאשם לצומת השפיעה על כלי הרכב שהיו בנסיעה בצומת באותה עת. הוא גם לא יכול היה לראות אם הנאשם נכנס לצומת מבלי שהוא נותן דעתו לכלי הרכב הנוסעים בצומת באותה עת (אם נסעו), אם לאו. העובדה כי הוא הבחין בכלי רכב שבלמו בצומת, שעה שהוא נכנס אליה ברמזור אדום, אינה מלמדת על האופן בו הנאשם נכנס לתוך הצומת. אין אפוא די בעדויות כדי לקבוע כי בנסיעה זו ביצע הנאשם עבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה. לצד זאת, די בעדויות כדי לקבוע כי הנאשם נהג במהירות העולה על המהירות המרבית המותרת במקום ואף עבר רמזור אחד באור אדום.

סיכום

46. סופו של יום אפוא, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובעבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת לפי התקנות שיוחסו לו באישום הראשון. וכן, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המרבית המותרת לפי התקנות, ועבירה אחת של אי ציות לרמזור שיוחסו לו באישום השני. לצד זאת, אני מזכה אותו מהעבירה של סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה שיוחסה לו באישום השני.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, במעמד המתייצבים.